

شوری و انگلستان که مورد نفرت ملت ایران بود این خاصیت را داشت که حکومت دیکتاتوری در ایران را از بین برد و از سال ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹ ایران تحت تسلط خارجی و پس از آن دولتی نیمه آزاد داشت که بیشتر تحت نفوذ انگلستان بود. اما در این دوران با آزادی نسبی استادان دانشگاه و مسئولین وطن پرست به اصلاح کتب درسی مدارس و به خصوص دبیرستان‌ها اقدام نمودند. این تحول در کتاب‌های درس تاریخ دبیرستان‌های داستان دویست سال دخالت روسیه و انگلستان در امور ایران یعنی آنچه را که اروپاییان به آن «بازی بزرگ» می‌گویند که توسط انگلستان برای تسلط بر ایران و سپر بالا نمودن ایران جهت حفظ هندوستان، با ضعیف و فاسد نمودن دولت ایران از شاه تا کوچک‌ترین مقامات در زمان سلسله قاجار اجرا کرده بود برای اولین بار در ایران فاش شد.

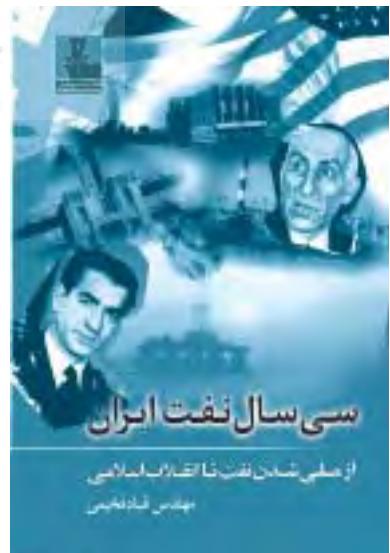
دانش‌آموزان جوان از آن حوادث و از دست رفتن تمام مستملکات ایران در فقاز از آذربایجان تا گرجستان در نتیجه قردادهای خفت بار ترکمنچای و گلستان و هرات افغانستان در نتیجه گلوله باران بندر بوشهر توسط انگلستان مطلع شده بودند. با حمله غافلگیرانه این کشور به ایران در سال ۱۳۲۰ به خصوص نابود کردن نیروی دریائی جوان ایران در خرم‌شهر و کشتن فرماندهان آن‌ها اشغال ایران از نظر جوانان ایران به خصوص در خوزستان و آبادان تکرار حوادث گذشته بود. بنابراین انگلستان و شرکت سابق نفت نماینده تمام عیار آن دولت در ایران و دشمن شماره یک ایران تلقی می‌شدند. این احساسات سیاسی ضد انگلستان بعد از استقلال هندوستان که در سال ۱۹۴۸ با رهبری صلح جویانه مهاتما گاندی انجام شد شدیدتر شده بود و تقریباً همه جوانان ایران را آماده اقدامی علیه انگلستان نموده بود. در فصل سوم داستان نفت ایران و جریان تحول قراردادهای نفتی شرح و نشان داده می‌شود. بعد از پایان جنگ دوم جهانی این قراردادها از حالت امتیازی که نرخ مشخص

در معرفی این کتاب که در شهریور ۱۳۸۳ در آمریکا و اخیراً در ایران منتشر شد مجله «راه آورده» در آمریکا نوشت: برای کسانی که علاقمند به تاریخ نفت ایران هستند بعد از کتاب «بنجاه سال نفت ایران» نوشتۀ مصطفی فاتح معاعون شرکت سابق نفت ایران و انگلیس هیچ کتابی ادامه آن داستان را مانند کتاب «سی سال نفت ایران» پیگیری نمی‌کند. قیاد فخیمی از سال ۱۳۱۸ تا ۱۳۴۵ در آبادان زندگی نمود و تمام دوران تحصیل خود از دبستان تا دانشگاه را در این مهم ترین شهر صنعت نفت ایران طی کرد و در سال ۱۳۳۰ همزمان با ملی شدن نفت در ایران به عنوان دانشجویه استخدام شرکت ملی نفت ایران در آمد. در مدت سی سال پر اهمیت ترین دوران صنعت نفت ایران ۱۵ سال در پالایشگاه آبادان و بقیه مدت در اداره مرکزی شرکت ملی نفت در تهران خدمت نمود و از دانشجویی به مقام تنها عضو عالیرتبه شرکت ملی نفت رسید که در قبل و بعد از انقلاب اسلامی در هیئت مدیره شرکت ملی نفت ایران انجام وظیفه نمود.

در تهیه این کتاب که نویسنده آن را به نسل جوان ملت ایران تقدیم کرده است، خاطرات خود را شرح می‌دهد و در طی آن بی‌پرده پوشی مهم ترین مسائل صنعت نفت ایران و جهان را که شاهد آن بوده است با این امید فاش می‌کند تا: فرزندان خلف ایران که در آینده رهبری این صنعت را بر عهده می‌گیرند باقیمانده منابع نفت و گاز ایران را که تنها سرمایه ملت ایران برای عبور از مرز کشوری در حال توسعه به یک کشور پیشرفته است با بهترین استاندارهای صنعتی و اقتصادی مورد بهره‌برداری قرار دهند. در فصل اوّل و دوم کتاب مسائل تبعیض نژادی رفتار شرکت سابق نفت ایران و انگلیس و مبارزات ملی شدن نفت شرح داده می‌شود و خواننده ملاحظه می‌کند که چگونه انگلیسی‌های شرکت سابق نفت در ایران به صورت ارباب و صاحب زندگی می‌کردند و در همه امور دولت ایران مداخله می‌نمودند. جنگ جهانی دوم و اشغال ایران توسط

سی سال نفت ایران از ملی شدن نفت تا انقلاب اسلامی

مهندس قیاد فخیمی

طرفداران انگلستان و شاه بود ولی از ترور رزم آرا در وحشت بودند به دکتر محمد نخست وزیری نمود. اکثریت مجلس انتظار داشتند دکتر مصدق یک بار دیگر از قبول مسؤولیت خودداری کند تا آن‌ها کاندید موردنظر شان سید ضیاءالدین طباطبائی نخست وزیر گرداننده کودتای ۱۳۹۹ را باز دیگر مصدر کار نمایند. اما دکتر مصدق که سیاستمداری پا بر جا، اصولی و باهوش بود و متوجه نقشه آن‌ها شده بود، در میان شگفتی کامل همه نمایندگان مجلس و تماساچیان بدون تردید اعلام کرد اگر مجلس سورای ملی قانون ملی شدن نفت و خلع یاد از شرکت سابق نفت را تصویب نماید پست نخست وزیری را بر عهده خواهد گرفت. مانور تاریخی دکتر مصدق کار ملی شدن نفت را تمام کرد و دیگر راهی برای بازگشت وجود نداشت و ملت ایران حرکت هم آهنگ خود را به طرف بزرگ ترین قیام ملی، سیاسی و اقتصادی خود آغاز کرده بود. ملی شدن نفت ایران که برای اوین بار یک کشور جهان سوم طبق استعمار امپراتوری انگلستان را پاره نمود بود و ملت

هرگز تصور نمی‌کردند ایران و ایرانی چنان شهامت و اتحادی داشته باشند تا در مقابل خواسته‌های ارباب بزرگ مقاومت نمایند، با قرارداد الحقی بدلترین پیشنهاد را در بدترین وقت به دولت ایران دادند و دولت آن را برای تصویب به مجلس در وقتی ارائه کرد که چند روز بیشتر از عمر مجلس پانزدهم باقی نماند بود. مسأله نفت همراه با دلتانگی عمیق مردم ایران از رفتار دولت انگلستان با پیگیری جوانان ایران یک باره مانند طوفانی پر تلاطم تبدیل به یک مبارزة ملی شد و موج احساسات عمومی را در سراسر کشور بر ضد شرکت سابق نفت و سیاست‌های استعماری انگلستان به حرکت در آورد.

لایحه الحقی با مقاومت سرسختانه اقلیت پنج نفره روبرو شد و آن‌ها با استفاده از کمک کارشناسان ایرانی و مقررات مجلس به سخنرانی‌های خود تا پایان دوره مجلس پانزدهم ادامه دادند و مانع تصویب لایحه الحقی گردیدند.

انتخابات مجلس شانزدهم که با تقلب و صحنه سازی اجرا شده بود در تهران با مقاومت مردم روپروردید و باطل شد. انتخابات مجده مجلس شانزدهم با آزادی بیشتر در تهران انجام و در نتیجه دکتر محمد مصدق و یارانش از طرف مردم تهران انتخاب شدند و لایحه الحقی به کمیسیون مخصوص نفت با شرکت ۱۸ نفر از وکلای مجلس به ریاست دکتر مصدق احاله شد. با تحول وضع سیاسی کشور مذاکرات کمیسیون به طرف مردود دانستن لایحه الحقی در جریان بود، اما ترور سرلشکر رزم آرا نخست وزیر جدید در ۱۶ اسفند ۱۳۲۹ که به امید تصویب لایحه الحقی مصدر کار شده بود، ناگهان روند ملی شدن نفت را سرعت بخشید و بالآخره مجلس شورای ملی در ۲۴ مهر سنا در ۲۹ اسفند ۱۳۲۹ (روز ملی شدن نفت) گزارش کمیسیون مخصوص را برای ملی شدن نفت تصویب نمودند.

در هفتم اردیبهشت ۱۳۳۰ در تعقیب استعفای حسین علاء نخست وزیر، مجلس شورای ملی که اکثریت آن در دست

ناچیزی برای تولید هر تن نفت خام به کشورهای تولیدکننده پرداخت می‌شد به قراردادهای تقسیم بالمناصفة $50/50$ درآمد فروش نفت بعد از کسر هزینه تغییر نمودند. برای اوین بار کشور ونزوئلا که همیشه در تحولات صنعت نفت پیشقدم است در سال ۱۹۴۸ موفق به کسب این قرارداد از شرکت‌های نفت آمریکائی فعال در آن کشور شد. در مدت کوتاهی پس از آن همه کشورهای نفت خیز خلیج فارس که شرکت‌های آمریکائی در فعالیت‌های نفتی آن‌ها مشارکت داشتند ابتدا عربستان سعودی در ۱۹۵۰ (۹ دی ۱۳۲۹) و بعد عراق و کویت که شرکت سابق نفت ایران هم در آن هاشریک بود در سال ۱۹۵۱ به قراردادهای $50/50$ ملحق شدند و فقط ایران باقی مانده بود که شرکت سابق نفت در آنجاتها سهامدار بود و به اتکاء قرارداد جدید خودداری می‌کرد.

این تحولات در حالی صورت می‌گرفت که از سال ۱۹۴۶ بعد از پایان یافتن غائله جدائی آذربایجان و عدم موافقت با قرارداد نفت مورد تقاضای شوروی، مجلس ایران دولت رامکلف به کسب حقوق واقعی ایران از شرکت سابق نفت کرده بود. از سال ۱۳۲۹ تا ۱۳۲۹ نخست وزیران متعدد ایران برای این منظور با شرکت سابق نفت و دولت انگلستان که ۴۰ درصد سهام آن شرکت را در اختیار داشت بدون موقفيت مذاکره کرده بودند. بالاخره در ۲۶ تیر ۱۳۲۸ در زیر فشار این لایحه الحقی به هیچ وجه مزایای قراردادهای شرکت سایر کمی نامه ای بنام ایران و گس نمایده شرکت سابق نفت امضاء نموده بودند و قرارداد گس - گلشایان معروف شد توسط دولت نخست وزیر ساعد برای تصویب به مجلس پانزدهم شد. این لایحه الحقی به هیچ وجه مزایای قراردادهای $50/50$ را در نظر نگرفته بود و درآمد ایران افزایش بسیار کمی نسبت به قرارداد موجود داشت که اصلاً قابل مقایسه با مزایای قراردادهای $50/50$ نبود.

دولت انگلستان و شرکت سابق نفت که

شدن نفت دشوارتر شد و به بن بست رسید. بن بستی که دکتر مصدق امیدوار بود با انجام رفراندوم و رأی ملت آن را ازین ببر و قدم نهائی برای اصلاح قانون انتخابات را بردارد. اما برای امپراتوری انگلستان که به تازگی با بیداری مردم هند آن کشور را از دست داده بود و می‌دید که ایران نیز دارد بهمان راه می‌رود و همچنین برای آمریکا که متابع نفتی خلیج فارس را شاهرگ بازسازی جهان غرب، زاپن و اقتصاد آمریکا می‌دانست، نگرانی از اقدامی که منجر به راه یافتن نمایندگان واقعی ملت می‌گردید و اولین مجلس وابسته به ملت را در خلیج فارس و خاورمیانه پایه گذاری می‌نمود بیش از ملی شدن نفت خطرناک بود و آن‌ها را مصمم نمود تا دیر نشده مانع چنین تحولی بشوند. آنچه که پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ بر ایران گذشت تا برای اولین بار در تاریخ ۲۵۰۰ سال شاهنشاهی ایران، پادشاهی تاج و تخت خود را رسماً مدیون خارجیان بداند و حکومت خود کامه‌ای بوجود آورد که مجلس و دولت راعملاً تعطیل کند بوضوح نشان دهنده صحّت تصمیم دکتر مصدق در هم تراز نمودن اصلاح قانون انتخابات با قانون ملی شدن نفت می‌باشد.

کتاب سی سال نفت ایران استیباطات غلطی که در نتیجه تبلیغ و اطلاعات انحصاری شرکت سابق نفت مطرح است را رد می‌کند. نشان می‌دهد که زمان به نفع ایران در حال تغییر بود، سیاست اقتصاد بدون نفت نتیجه بخش شده بود. کشورهای عراق، کویت و عربستان سعودی به طور ضربتی تمام ظرفیت اضافی تولید نفت خود برای جانشین نمودن ایران و افزایش مصرف فوق العاده جهان در ۲۸ ماه پس از توقف تولید ایران بکار گرفته بودند. ایجاد ظرفیت جدید تولید حداقل محتاج چهار سال فرصت بود، یعنی بعد از ۲۸ ماه غیر از منابع نفت ایران محلی برای تولید فوری وجود نداشت. پالایشگاه نفت آبادان در دنیا نظری نداشت و فرآورده‌های تولیدی آن به آسانی قابل جانشینی نبود. حتی وینستون چرچیل

ملکت بر چیدم.... به نهضتی که ملت ایران بر پا کرده بود و احساساتی که این ملت از خود ابراز نمود اتکاء کرد و همه جا دولت انگلستان را مغلوب نمودم.... من انگلیس را از ایران اخراج کردم».

مخالفین ملی شدن نفت تمام تیغ تیز حملات خود را بر دو هدف فروند می‌آورند. اوّل این که در دوران ۲۸ ماه حکومت دکتر مصدق روند اقتصاد ایران موجب تورم و ناراضیتی مردم را فراهم نمود و دوم به علت تحریم انجلستان ایران موفق به صدور نفت نشد و امید در آمد روزانه ۲۰۰ هزار لیره در روز از بین رفت.

این قبیل مغربان سرسرخانه تبلیغ می‌کنند که ملت ایران را گروهی تن پرور تشکیل می‌دهند که در ملی شدن نفت هیچ هدف و برنامه دیگری جز دسترسی به درآمد دویست هزار لیره در روز نداشتند. این افراد مایل نیستند پذیرنند که قبل از ملی شدن نفت در آمد جاری ۱۶ میلیون لیره در سال هیچ ارتباطی با زندگی روزمره مردم نداشت که از دست رفتن آن موجب بهم خوردن زندگی آن‌ها شود.

ملی شدن نفت اصلاً خواب آشفته نبود اکثریت ملت ایران نه طبقه مرufe آن از اوّل می‌دانستند مبارزه با امپراتوری انگلستان و خارج کردن مالکیت نفت ایران از چنگال آن کشور به آسانی امکان پذیر نیست و مبارزه‌ای درازمدت مانند مبارزات استقلال هندوستان لازم است تا این امر مهم را که به استقلال و آزادی ملت ایران مرتبط می‌شود به انجام برساند. دکتر مصدق به سهم خود حاضر شده بود و تا آخرین مرحله نیز نشان داد مانند مهاتما گاندی آمده بود تا در راه ریشه کن کردن نفوذ انگلیس در ایران جانفشاری کند.

دکتر مصدق می‌دانست بدون آزادی، حکومت مردمی و دمکراسی، ملی شدن نفت بی‌نتیجه است. اما هدف دوم دکتر مصدق در یعنی اصلاح قانون انتخابات و انجام یک انتخابات آزاد با وجود شاه که عاشق قدرت بود و فرماندهان ارتش که در سراسر کشور گوش به فرمان شاه بودند از پیش برد ملی

ایران متحد در جهت دفاع از استقلال و آزادی قیام و سرنوشت خود بdest گرفتند اثرات فوق العاده در خاورمیانه، آفریقا و همه مستملکات انگلستان به خصوص در کشور مصر داشت که با تظاهرات بی‌نظیر از دکتر مصدق در وقت بازگشت از شورای امنیت در قاهره استقبال نمودند.

دکتر مصدق از ابتدای شروع کار خود به عنوان نخست وزیر، برنامه کار دولت خود را به دو مطلب اساسی: رسیدگی به کار نفت و اصلاح قانون انتخابات محدود نمود. با محدود نمودن برنامه دولت به این دو امر اساسی دکتر مصدق نشان داد که قصد تصدی طولانی نخست وزیری را ندارد و دولت او دولتی است که بیش از هر چیز به حل و فصل دائمی معضلات سیاسی که به مسئله نفوذ انگلستان در ایران مربوط می‌شود توجه دارد. دکتر مصدق امیدوار بود اگر بتواند قانون ملی شدن نفت را برادرستی به انجام برساند و قانون انتخابات را به صورتی اصلاح نماید که مردم بتوانند بدون دخالت شاه، ارتش، مالکین، فوادال‌ها و سایر عوامل وابسته به انگلستان و سایر دولت‌های خارجی نمایندگان خود را انتخاب کنند ایده‌های حکومت مردم بر مردم چنان استوار می‌شود که نفوذ خارجی و حکومت دست نشاندگان آن‌ها برای همیشه ریشه کن خواهد شد.

راز محبوبیت پایان ناپذیر دکتر مصدق که علیرغم تبلیغات مخالفین هنوز ادامه دارد در آن بود که خواسته ملی مردم برای آزادی و استقلال را با تمام وجود احساس کرده بود و می‌دانست هر نوع مصالحه خارج از چهارچوب قانون ملی شدن نفت اثرات سیاسی اجتماعی قیام ملت ایران را نفی می‌نمود و کارت سبزی به انگلستان و دولت‌های خارجی دیگر می‌داد تا در امور ایران مداخله نمایند. خود دکتر مصدق در ۲۸ دادگاه محاکمه نظامیش بعد از کودتای مرداد می‌گوید: «تنهای گناه و بزرگ ترین گناهم این بود که صنعت نفت ایران را ملی کردم و بساط استعمار و اعمال نفوذ سیاسی و اقتصادی عظیم ترین امپراتوری جهان را از

کتاب به آن‌ها اشاره می‌شود شاه را به تدریج به امور بازرگانی و بین‌المللی نفت علاقمند نمود تا او بیش از توجه به وضع کشوری کارشناس نفتی شود.

کنسرسیوم در مذاکرات عقد قرارداد تمام امتیازاتی را که قبلاً در مذاکره با دکتر مصدق به ایران داده بود پس گرفت و کوشش هیئت نمایندگی ایران به جائی نرسید. قرارداد کنسرسیوم در ظاهر و در نسخه فارسی قرارداد ملی شدن نفت را بصورتی برای فریب ملت ایران مراعات می‌کند و مثلاً نفت در مالکیت ایران است و در سر چاه به کنسرسیوم واگذار می‌شود ولی اصل قرارداد به زبان انگلیسی مرجع بود در آنجامی شدن مطرح نبود و مالکیت نفت تا سال ۱۹۷۳ که قرارداد جدید مبادله شد متعلق به کنسرسیوم بود.

در تاریخ ۹ اردیبهشت ۱۳۳۰ طبق ماده پنجم قانون اجرای اصل ملی شدن صنعت

برای تقسیم درآمد به نسبت ۲۵٪ به نفع ایران مبادله کرد و نه تنها شان داد شرایط ملی شدن نفت ایران برای پرداخت حداقل ۲۵ درصد درآمد برای غرامت شرکت سابق نفت منصفانه و عملی بود، بلکه ثابت کرد دوران قراردادهای ۵۰٪ به سررسیده و ادامه آن‌ها دوامی نخواهد داشت.

فصل پنجم کتاب درباره قرارداد کنسرسیوم بین‌المللی نفت که بعد از کودتا جانشین شرکت سابق شد می‌باشد و ذکر می‌کند چون شاه ایران شخصاً عامل آمریکا شده بود این کنسرسیوم منحصراً به امور بازرگانی مشغول بود و هفت شرکت معظم نفت عضو کنسرسیوم مسائل سیاسی را با شاه و امور فنی را با شرکت ملی نفت ایران حل و فصل می‌کردند. دولت آمریکا به شاه توصیه کرده بود «علیه کنسرسیوم ژست تهدید بگیرد و نشان بد هد کنسرسیوم از او اطاعت نمی‌کند». همین ژست‌های تهدید که در

نخست وزیر انگلیس اعتراف کرد از دست دادن پالایشگاه آبادان ۳۰۰ میلیون دلار در سال ضرر به خزانه دولت انگلیس می‌زند. کتاب روزهای پرافتخار نوشته عبدالرضا هوشنج مهدوی به استناد اسناد محروم‌نامه تازه آزاد شده دولت انگلستان ذکر می‌کند پالایشگاه آبادان بقدری اهمیت داشت که انگلستان طرح محروم‌نامه‌ای به نام دزد دریائی (طرح گورزاد) تهییه می‌نماید تا با اعزام نیروی نظامی پالایشگاه آبادان را تصرف و با تأمین نفت خام از کویت از آن بهره‌برداری کنند.

وقتی پس از ۲۸ ماه مبارزه برای تحریم فروش نفت ایران و امید به سقوط دولت دکتر مصدق به علت استقامت ملت ایران بدون درآمد نفت به جائی نمی‌رسد. شرکت‌های معظم نفت که تمام امکانات خود را برای شکست ایران بکار گرفته بودند زمین گیر می‌شوند و دیگر شکرگی ندارند بازی کنند. به نظر می‌رسد مقاومت ایران ثمر بخش بوده و دیوار پرقدرت تحریم شرکت‌های نفتی و دولت‌هایشان به دور ایران ترک بر می‌دارد، شرکت‌های نفت کوچک ایتالیائی، ژاپنی، آسیائی، اروپائی و حتی آمریکائی در صدد بر می‌آیند امکانات خرید نفت از ایران را جدا بررسی کنند و تأمین ۱۶ میلیون لیره پرداختنی شرکت سابق نفت در دسترس قرار می‌گیرد کودتا بد فرجام ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ توسط انگلستان ترتیب داده می‌شود و بدست آمریکا اجرامی گردد تا به بهانه از دست رفتن درآمد نفت و فشار اقتصادی ملت ایران را از دسترسی به آزادی و دمکراسی محروم دارند.

اما اگر وزیر امور خارجه آمریکا در ظاهر در

زمان ریاست جمهوری کلینتون از اقدام آمریکا مذعرت خواهی نمود، انگلستان که مسبب اصلی کودتا بود نه تنها عذرخواهی نکرده است بلکه بی‌بی‌سی هنوز بر علیه آن تبلیغ می‌کند.

بهترین دلیل برای مناسب شدن شرایط روز برای فروش نفت ایران آن است که فقط سه سال بعد از کودتا بد ۲۸ مرداد شرکت نفت آجیب ایتالیا عضو گروه دولتی اینی و بزرگ‌ترین شرکت نفت آن کشور قراردادی

پیروزی در جنگ همه از پیش توانق شده بود تا قدم نهائی برای صلح و سفر او به اسرائیل برداشته شود. اما اقدامات جناح تندرو مخالف صلح موجب شد نیکسون، سادات، شاه ایران و ملک فیصل پادشاه عربستان بازندگان این جنگ معروفی شوند. علاوه بر آن سیاست‌های تفرقه انگیز مدیریت شاه و اثرات گزارشات شرعرضی در کل کشور و در صنایع نفت و مدیریت آن صنعت در این کتاب مطرح و نشان داده می‌شود با بی‌توجهی شرکت ملی نفت از کارفرمای درجه اوک بیست و هفتم سقوط و همراه آن از جذب متخصصین تراز اوک محروم گردید و این اتفاق بیش از همه در

رئیس جمهور آمریکا عامل اصلی بالا بردن قیمت نفت در سال ۱۹۷۱ و ۱۹۷۴ بود و در هر دو مورد کارشناسان شرکت ملی نفت ایران با ارزیابی گزارشات در سال ۱۹۶۹ و انجام اوکین و ته‌امزایده فروش نفت در ۱۴ دسامبر ۱۹۷۳ بالا رفتن قیمت و میزان تقریبی قیمت آینده نفت را تعیین کرده بودند. اما در حالی که ایران در تحریم نفتی آمریکا در جنگ ۱۹۷۳ که بالا رفتن قیمت نتیجه آن بود شرکت نکرد، شاه ایران ندانسته و خود پسندانه خود را عقب اوپک معرفی نمود که در کتاب سی سال نفت ایران به معایب و مشکلات درازمدت این ادعاه، که ادامه همان تهدیدهای کنسرسیوم بود، اشاره می‌شود.

نفت شرکت ملی نفت ایران تأسیس گردید. در مذاکرات کنسرسیوم کوشش آن‌ها برای حذف شرکت ملی نفت و کنترل تمام تأسیسات نفت ایران ناموفق ماند و در نتیجه تأسیسات توزیع و فروش داخلی نفت همراه با پالایشگاه کنه و کوچک کرمانشاه و منطقه نفت خیز کوچک و تقریباً از کار افتاده نفت شاه با دریافت غرامت جالب توجه به شرکت ملی نفت داده شد. اما اگر کوتای ۲۸ مرداد ملت ایران را از پیروزی محروم نمود نهضتی بوجود آورد که منجر به انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ گردید و فرزندی به نام شرکت ملی ایران پا به عرصه وجود گذاشت که به برگ استفاده از امکانات متخصصین ایرانی پالایشگاه آبادان و مناطق نفت خیز جنوب به سرعت سیر ترقی را طی و شرکتی در معیار شرکت‌های نفتی بین‌المللی شد.

در مدت پانزده سال پس از ملی شدن نفت، کارشناسان گمنام ایرانی در همه موارد به خصوص در زمینه امور بین‌المللی و بازرگانی نفت که در حقیقت در دوران جدید مهم ترین عامل قراردادها و درآمد عملیات است پیشرفت فوق العاده نمودند و همگام با توسعه عملیات در داخل کشور موفق به انجام طرح‌های تصفیه و توزیع در خارج از کشور شدند. کتاب سی سال نفت ایران سعی می‌کند این بخش از عملیات را اخیراً بر اساس مدارک محترمانه تازه منتشر در مجله میدل ایست جورنال فاش می‌شود برای تقلیل قیمت نفت اقداماتی برای متزلزل شدن ایران صورت گرفت که تأییدی بر پیش‌بینی نویسنده به خصوص در فصل سیزدهم بخش مربوط به پالایشگاه مشترک ایران - آمریکا برای صادرات فرآورده‌های نفتی به آمریکا می‌باشد.

این کتاب همچنین به استناد مطالب منتشر شده در کتاب خاطرات علم وزیر دربار شاه ایران - که در چاپ فارسی به طور پراکنده ذکر شده و خلاصه‌انگلیسی آن واضح تر است - و سایر رسانه‌های گروهی شرح می‌دهد چگونه جنگ اکتبر ۱۹۷۳ مصر با اسرائیل و تبدیل انور سادات به قهرمان

سازمان پخش و فروش داخلی (فصل هیجدهم) که در تماس مستقیم با ملت ایران است و باید بهترین خدمات را رائه کند بیش از بقیه مشهود است.

شاه ایران که خود را حافظ منافع آمریکا در خلیج فارس و اقیانوس هند می‌دانست بیش از هر چیز بخیرید تسلیحات نظامی که قسمت اعظم بودجه ایران را مصرف می‌کرد توجه داشت و در این مورد نیکسون به وزارت دفاع آمریکا دستور داده بود تا تمام تسلیحات مورد نظر شاه ایران جز سلاح‌های هسته‌ای بدون رسیدگی کنگره آمریکا به ایران فروخته شود. اما وقتی قیمت نفت به ۱۲ دلار هر بشکه رسید، مجله میدل ایست جورنال شرح می‌دهد دونالد رامزفیلد وزیر

که جنبه آموزشی دارد با تفصیل و نمونه شرح و نشان دهد چگونه سیاست‌های سرمایه‌گذاری در خارج مرتباً تحت بررسی بود و این کارشناسان در دهه ۱۹۷۰ که سیل پیشه‌های مختلف به ایران سرازیر بود با صبر و دقت مانع میلیاردها دلار سرمایه‌گذاری بی‌حاصل شدند.

نویسنده کتاب سی سال نفت ایران از پایه گذاران امور بین‌المللی شرکت ملی نفت ایران است و در فصل نهم و دهم به تفصیل درباره بالا رفتن قیمت نفت در جهان در سال‌های ۱۹۷۱ تا ۱۹۷۴ که آن را «نمایش بالا رفتن قیمت نفت» نامیده است توضیح می‌دهد. مطالب مطرح شده در این کتاب نشان می‌دهد که چگونه ریچارد نیکسون

چکیده گزارشات، کتاب‌ها، مقالات و مذاکرات جالب توجه رامانند مصاحبه شاه با مایک والاس گزارشگر برنامه «شصت دقیقه» کانال ۲ تلویزیون آمریکا، بازدید خانم تاچر رئیس حزب محافظه‌کار و نخست وزیر آینده انگلستان و آخرين مذاکرات با کنسرسیوم بین المللی نفت در تهران رابررسی می‌کند و خواننده را از شرایط سیاسی روز مطلع می‌نماید.

مسائل مربوط به آلودگی محیط‌زیست به خصوص در تهران و مصرف افسار گسیخته فراورده‌های نفتی و گاز طبیعی در کشور همراه با ضرورت بازسازی پالایشگاه‌های ایران برای افزایش بهره دهی و تولید حد اکثر فراورده‌های سبک به میزان ۹۵ درصد که در طرح پالایشگاه افریقای جنوبی با مشارکت ایران عملی شده است می‌تواند با کمک استفاده از گاز طبیعی فشرده (سی ان جی) نیازمندی‌های بازار داخلی را تأمین کند در این کتاب مورد توجه و تأکید قرار گرفته است. شرکت ملی تصفیه و توزیع بازار داخلی باید با کاربرد سیستم‌های اندازه گیری الکترونیک که در طراحی تأسیسات در نظر گرفته شده از هر نوع فاچاق فراورده‌های نفت و هدر رفتن آن‌ها بیش از استاندارد بین المللی جلوگیری کند تا تمام تولیدات پالایشگاه‌های جدید که با هزینه‌های گراف ساخته می‌شوند برای صادرات و افزایش درآمد ایران استفاده شوند.

صرفه جوئی در مصرف فراورده‌های نفتی باید توسط سازمان‌های ذیربطری شرکت ملی نفت با برنامه‌های آموزشی و تشویق در خانه و مدرسه شروع و تا شورای های محلات منطقه مسکونی و شهرها تعلیم داده شود. کسب همکاری عمومی مردم در سطح کشور برای صرفه جوئی در مصرف نفت و گاز که حفاظت ثروت ملی و موجب جلوگیری از آلودگی محیط‌زیست و بیماری کودکان می‌گردد از ارجحیت تراز اول برخوردار است و از مسائل مهم مطرح شده در این کتاب می‌باشد.

حداکثر تولید بود. اما بعد از شروع کار هوشمنگ انصاری در سمت مدیر عامل شرکت ملی نفت که همزمان با شروع تحولات سیاسی بود بی مقدمه این موضوع مطرح و مسأله فعلی آینده شرکت ملی نفت مورد توجه شدید مدیر عامل جدید قرار گرفت. ولی بجای آن که مطالعات درباره انواع انرژی‌های جانشین باشد موضوع عملیات غیرنفتی ابتدا با ایجاد شرکت جدید توزیع مواد نفتی و بعد خرید فروشگاه‌های مواد غذانی و عمومی مطرح شد و بالاخره معلوم شد هدف اصلی فروش اموال غیرمنقول بنیاد پهلوی، هتل‌ها و تأسیسات جزیره کیش به شرکت ملی نفت و منقول

دفاع فورდ (وزیر دفاع آمریکا در شروع جنگ عراق) دستور داده بود قیمت فروش به ایران دو تا سه برابر شود تا تلافی بالا بردن قیمت نفت باشد. ولی وقتی پس از قرارداد جدیدی که در مرداد ۱۳۵۲ (۱۹۷۳) مبادله شد کنسرسیوم از سال ۱۹۷۵ تولید نفت ایران را تقلیل داد و یک سال پس از شکوفایی اقتصادی ایران در سال ۱۳۵۵ ایران گرفتار بحران مالی شد و خرید اسلحه از آن هم بدتر شد. در بخش معاملات تهاتری خرید اسلحه بانفت (فصل چهاردهم) شرح داده می‌شود که چون شرکت‌های نفتی معرفی شده از طرف وزارت دفاع آمریکا خواستار تقلیل بیش از حد بودند از طرف وزارت دفاع ایران طرحی

بنام کاموفلاژ تهیه می‌شود که معادل اختلاف قیمت مورد نظر شرکت ملی نفت و قیمت موردنظر شرکت‌های نفتی که میلیاردها دلار می‌شد به قیمت فروش اسلحه اضافه شود و بعد وزارت دفاع آمریکا آن را به شرکت‌های نفتی بدهد تا موجب ورشکستگی ایران شود. فصل چهاردهم همچنین شامل عملیات غیرنفتی شرکت ملی نفت ایران است و نشان میدهد به دلایل سیاسی در سال ۱۳۵۲ که وقت مذاکرات مبادله قرارداد جدید با کنسرسیوم بود در میان بہت وحیرت کارشناسان شرکت ملی نفت به دستور شاه گزارشی تهیه شده توسط کنسرسیوم درباره پایان یافتن عمر منابع نفت ایران منتشر شد (فصل نهم) ولی بعد از مبادله قرارداد سال ۱۹۷۳ دهنده وضع سیاست ملی کشور بودند رادر این باره نمی‌شد و شاه طبق معمول خواستار